

U ŚW. BARTŁOMIEJA W MIERZESZYNIE

Numer 12 (118) Mierzeszyn-Watykan, 27 kwietnia 2014 r. ISSN 2082-0089 Rok 5

KANONIZACJA WIELKICH PAPIEŻY JANA XXIII i JANA PAWŁA II WATYKAN - MIERZESZYN 27 kwietnia 2014

WSPÓLCZEŚNI OJCOWIE KOŚCIOŁA

Niedziela Miłosierdzia Bożego Roku Pańskiego 2014. Nasze serca zwracają się do Chrystusa Miłosiernego. Tego dnia raz jeszcze uświadomimy sobie ten wielki Boży dar ofiarowany człowiekowi. Zakończenie oktawy wielkanocnej na nowo każe nam spojrzeć na Krzyż i przeżyć wielkie misterium Odkupienia człowieka. Święto Miłosierdzia Bożego to nasze dziękczynienie za ten święty dar, to nasza kontemplacja nad dziełem zbawienia. Tę wielką tajemnicę Bożej miłości przypominał nam nasz rodak, bł. Jan Paweł II. Jego encyklika o Bożym Miłosierdziu, beatyfikacja i kanonizacja św. Faustyny Kowalskiej, ustanowienie święta Miłosierdzia, konsekracja bazyliki Miłosierdzia w Krakowie, to bardzo ważne akcenty tego wielkiego pontyfikatu. Nie możemy jednak zapominać o postawie i nauce bł. Jana Pawła II. Ten święty papież rysuje się jako wielki apostoł Miłosierdzia Bożego. I dziś przypomina nam drogę do Domu Ojca, która ma być także naznaczona naszym ludzkim miłosierdziem w stosunku do każdego bliźniego. Każdy z nas na co dzień musi stawiać się apostołem miłosierdzia.

Święto Miłosierdzia 2014 roku to także dzień kanonizacji wielkich papieży: bł. Jana XXIII i bł. Jana Pawła II. Każdy z nas chce raz jeszcze spojrzeć na święte życie tych Pasterzy. Oni nam ciągle przypominają drogę do Boga. Ich życie pozostaje dla nas przykładem i autorytetem. W naszej codzienności nie możemy zapominać, że głównym powołaniem człowieka jest powołanie do świętości. Szukamy wzorców, szukamy pomocników w tym zadaniu. Niewątpliwie życie tych papieży stało się wspaniałym odczytaniem i zrealizowaniem nauki Chrystusa. A nasze życie? Na pewno pozostaje nam sporo do uczynienia.

Jak przeżyjemy tegoroczne Święto Miłosierdzia? To

już zależy od nas! Msza święta, Komunia święta, Koronka, gruntowne spojrzenie w swoje serce, sumienie. Tego dnia poprzez TV będziemy duchem na Placu św. Piotra w Rzymie. Przeżyjemy wspólnie z pielgrzymami kanonizację wielkich papieży. Ten dzień z pewnością pozostanie w naszej duchowej pamięci na całe życie. Pamiętajmy jednak, aby „coś” zaczerpnąć ze wspaniałego życia tych Pasterzy dla własnego pożytku duchowego.

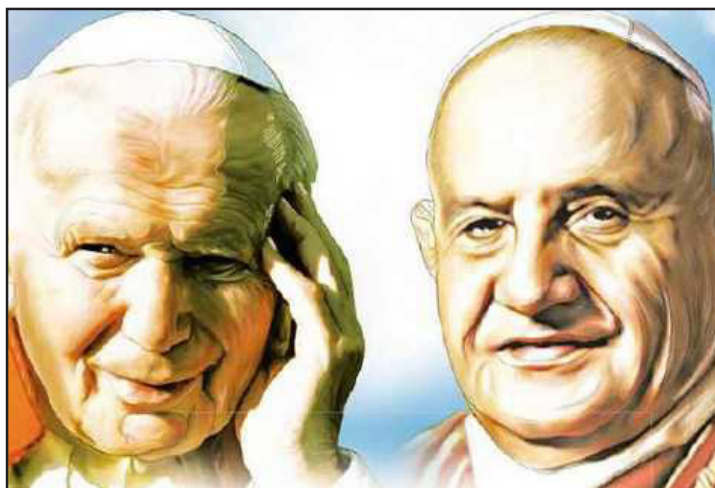
Niniejszy numer naszej gazety parafialnej poświęcony jest kanonizacji bł. Jana XXIII i bł. Jana Pawła II. Autorami tego numeru pisma są nasi Parafianie. W sposób bardzo szczery, otwarty podzielili się z nami wszystkimi swoimi odczuciami dotyczącymi tych papieży. Te opinie pozostaną lekturą dla nas, ale także pamiątką dla przyszłych pokoleń. Dziękuję serdeczne autorom artykułów za podjęty trud i podzielenie się swoimi przemyśleniami.

Niewielka grupa Parafian uda się w czwartek, 24 kwietnia 2014 roku na pielgrzymkę autokarową do Rzymu na uroczystości kanonizacyjne. Ci pielgrzymi będą reprezentować całą Parafię św. Bartłomieja Apostoła w Mierzeszynie. W swoich modlitwach będą pamiętać o całej wspólnotce parafialnej. Już dziś dziękuję im za decyzję podjęcia wysiłku pielgrzymiego.

W święto Miłosierdzia Bożego, w niedzielę, 27 kwietnia 2014 roku nasze parafialne Msze święte będą sprawowane tylko w kościele Najświętszego Serca Pana Jezusa, o godz. 15.00 i 17.00. Ta zmiana podyktowana jest przedpołudniową uroczystością kanonizacyjną w Rzymie i chęcią oglądania przez Parafian transmisji w TV.

Życzę wszystkim droгим Parafianom głębokiego przeżycia Święta Miłosierdzia Bożego Roku Pańskiego 2014. Niech uroczystość kanonizacyjna wielkich papieży będzie dla nas dniem szczególnej radości i dziękczynienia. Niech będzie nową zachętą do życia w jeszcze większym zjednoczeniu z Chrystusem Zmartwychwstałym i Miłosiernym. Szczęść Boże!

ks. ANDRZEJ SOWIŃSKI

MIERZESZYN MODLI SIĘ I DZIEKUJE ZA KANONIZACJĘ JANA PAWŁA II i JANA XXIII

MODLITWA DO ŚW. JANA PAWŁA II

Święty Janie Pawle II, przez znak Twojego świętego życia wychwalamy Boga Miłosiernego. Chcemy trwać w duchu ośmiu błogosławieństw, zauważać ludzi potrzebujących życzliwego spojrzenia, z pokorą przyjmować krzyż jako dar przemieniający nasze codzienne słabości.

Doznaliśmy - choć nie jesteśmy tego godni - wielu łask płynących z Nieba. Niech one przez Twoje wstawiennictwo umacniają nasze istnienie, kierując je w stronę tajemnicy zmartwychwstania, w świetle której rozwiązują się wszelkie trudności i każdy człowieczy ból.

Prosimy, abyś orędownał za nami i za całym światem w blasku Bezinteresownej Czystej Miłości. Amen.

MODLITWA ZA WSTAWIENNICTWEM ŚW. JANA XXIII

Boże Ojcze, który w świętym Janie XXIII, Twoim pokornym i wiernym słudze, dałeś całemu Kościołowi i każdemu człowiekowi żywy obraz dobroci i łagodności Jezusa Dobrego Pasterza, który czyni nas Twoim ludem, spraw za przyczyną żarliwej modlitwy Jana XXIII, abyśmy w posłuszeństwie i pokoju podążali drogami tego świata ku szczęśliwej pełni i Twojej, Boże, bliskości.

Przez wstawiennictwo świętego papieża, który doświadczył radości życia w rodzinie, pozwól, aby nasze rodziny zaznały pokoju i pogody ducha.

Niech jego wstawiennictwo wspiera na życiowych drogach chłopców i dziewczęta. Niech jego wzniesiona do błogosławieństwa dłoń rozpromienia twarze naszych dzieci. Niech jego serdeczny i jaśniejący uśmiech będzie pocieszeniem dla osób starszych i chorych.

Spraw, Boże Ojcze, abyśmy jak papież Jan XXIII kochali Twoją świętą wolę, obecną w codziennych doświadczeniach. Daj nam jego pełne zaufania i nadziei spojrzenie, potrzebne do rozwiązywania trudnych spraw naszego życia. Spraw, abyśmy jak on kochali modlitwę, w czasie której przez spotkanie z Tobą odnajdujemy źródło prawdziwego pokoju. Przez Chrystusa, Pana naszego. Amen.

KANONIZACJA WIELKICH PAPIEŻY JANA XXIII i JANA PAWŁA II

wypowiedzi mierzeszynskich Parafian

Kanonizacja obu Papieży Jana XXIII i Jana Pawła II to ważne wydarzenie nie tylko dla Kościoła, ale dla całego świata. Towarzyszą nam radość i wzruszenie. Opatrzność przygotowała nam podwójną radość, w związku z nadchodzącym dniem 27 kwietnia 2014 roku.

Obaj mają wiele wspólnego. Jan XXIII był mocno związany z Polską, z naszą historią i literaturą, a przede wszystkim z Matką Bożą Częstochowską. Kapłańskie powołanie „wykiełkowało” z ofiary polskich powstań narodowowyzwoleńczych. To z domu rodzinnego wyniósł cześć dla Polski. Patronem Jego kapłańskiej drogi był św. Stanisław Kostka. Ten Papież, całe dobro, które czynił każdego dnia, ofiarowywał Maryi, tak samo jak Jan Paweł II. To za Jej przyczyną wypraszał u Boga wszelkie łaski. Maryję ukazywał jako Tę, która zwraca swe miłosierne oczy ku troskom człowieka strapionego.

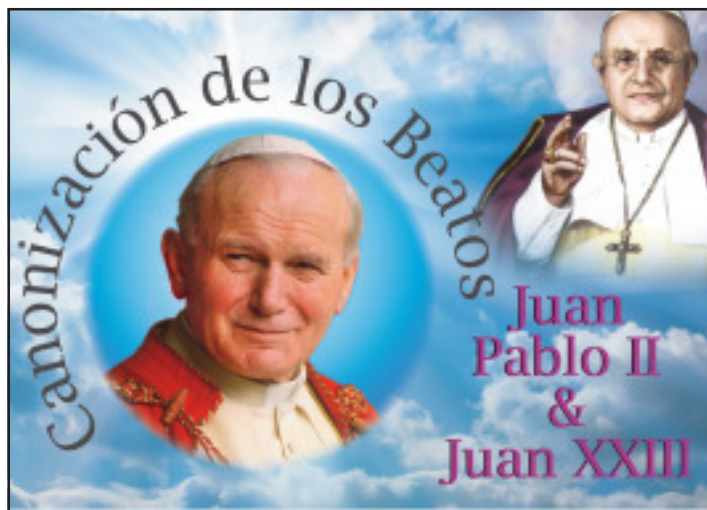
Jan Paweł II zawierzył świat Bożemu Miłosierdziu, dzięki któremu świat znajdzie pokój i szczęście. Maryję prosił o jedność wiary, ducha i myśli, rodzin i całego społeczeństwa. Te prośby cały czas towarzyszyły w Jego kapłańskiej drodze.

GRAŻYNA KOWALSKA

* * *

Historyczne dla świata wydarzenie jakim jest kanonizacja dwóch wielkich Papieży będzie największą uroczystością 2014 roku w Watykanie. W niedzielę Miłosierdzia Bożego, czyli 27 kwietnia zostaną ogłoszeni świętymi. Myślę, że każdy Polak ma swoje wspomnienia o Janie Pawle II. Bez wątplenia od początku swojej posługi na tronie piotrowym bł. Jan Paweł II był człowiekiem świętym. Modlitwa, praca, uśmiech były zawsze w Jego życiu. Kanonizacja *naszego papieża* będzie dla nas z pewnością niezapomnianym wydarzeniem i to niezależnie, gdzie ją przeżyjemy. Warto podjąć wysiłek, aby nie zmarnować duchowych łask tego czasu, a także by te wspomnienia, przeżycia nie zatarły się. Zachowajmy wszystko czego nam było doświadczyć żyjąc w tych czasach.

DARIUSZ i AGNIESZKA KIELCZYKOWSCY

* * *

O świętości Jana Pawła II wiedziałam już w chwili przeczytania fragmentu z Dzienniczka św. Siostry Faustyny, opisującego widzenie jej kanonizacji. Pisała: „i nagle ujrzałam św. Piotra, który stanął pomiędzy ołtarzem i Ojcem Świętym. Co mówił św. Piotr – nie mogłam słyszeć, lecz poznałam, że Ojciec Święty rozumiał mowę jego...”. W następnym fragmencie natomiast: „I nagle ujrzałam Pana Jezusa żywego... Jezus spojrzał się z tak wielką łaskawością i radością na Ojca Świętego i pewnych kapłanów...”. Wiemy wszyscy jak wielkim orędownikiem Bożego Miłosierdzia był błogosławiony Jan Paweł II. Jezus tak Go umiłował, że w swojej dobroci pozwolił mu „przyjść” do siebie w wigilię niedzieli święta Bożego Miłosierdzia. Gdy to nastąpiło, do mojej modlitwy za Ojca Świętego doszła modlitwa o jego szybką beatyfikację. W tydzień, lub dwa od pogrzebu Papieża doszło do tragicznego wypadku. Młody człowiek walczył o życie w szpitalu. Postanowiłam w godzinę Miłosierdzia Bożego modlić się do Jezusa za wstawiennictwem Jana Pawła II o zdrowie dla tego mężczyzny. Przez 9 dni mojej modlitwy ów człowiek był w śpiączce farmakologicznej. Po 9 dniach został wybudzony i odzyskał przytomność. Wrócił do rodziny i cieszy się dobrym zdrowiem. Był to taki mały cud dokonany za wstawiennictwem Ojca Świętego, którego, jestem gorąco przekonana, jest sprawcą. Nie wiem dlaczego postanowiłam modlić się właśnie o jego wstawiennictwo, ale miałam głęboką ufność, najpierw w Boże Miłosierdzie, później w jego przyjaźń z Bogiem i Maryją, która dla swojego największego czciciela robi wszystko. Cieszę się, że w naszym kościele są relikwie Jana Pawła II, ale mam wrażenie, że zapominamy o tym. Nawet sama łapię się na tym, iż dopiero po wyjściu z kościoła myślę: dlaczego nie spojrzałam chociaż przez chwilę na relikwiarz i nie podziękowałam za jego obecność wśród nas.

O Papieżu Janie XXIII wiem niewiele, tylko tyle co z lekcji religii i prasy katolickiej. Ale niedawno oglądałam film dokumentalny „Metr od świętości”, w którym to fotograf papieski Arturo Mari opowiadał o tym Papieżu nazywając go Wielkim. Tak pięknie mówił o jego dobroci i wielkiej życzliwości dla innych ludzi. Powiem szczerze, że właśnie świadectwo tego skromnego fotografa bardziej przekonało mnie o świętości Jana XXIII niż inne publikacje.

IWONA FENSKA

* * *

Jan Paweł II poświęcił całe swoje życie, aby głosić dobro. Nikt nie był mu obojętny, wybaczał wszystkim. Z szacunkiem podchodził do ludzi innych wyznań, również do ateistów. Jednakowo traktował ludzi biednych i bogatych. Jan Paweł II był, jest, i zostanie na zawsze dla mnie wielkim autorytetem. Zarażał ludzi miłością i dobrocią. Kanonizacja Jana Pawła II bardzo mnie cieszy i napawa optymizmem. Jestem dumna z tego, że miałam to szczęście żyć w czasach Jana Pawła II. Uważam, że swoim życiem w pełni zasłużył na ten zaszczyt aby zostać ogłoszony świętym. Część jego życia, od zamachu

naznaczona była tak bardzo cierpieniem, pozwoliła mu zasłużyć na miano Świętego. Za całe dobro, które uczynił dla Polski, świata i pojedynczych ludzi należy się naszemu największemu Rodakowi nie tylko szacunek i cześć, ale również kanonizacja i uznanie Jego świętości. Dla mnie Jan Paweł II to człowiek jedyny w swoim rodzaju, można by go nazwać świętym za życia. Jestem dumna z naszego Rodaka.

SABINA KUPISIŃSKA

* * *

To na pewno ogromne wydarzenie w świecie Kościoła rzymskokatolickiego. Wyniesienie na ołtarze dwóch wielkich Papieży jakimi byli Jan XXIII i Jan Paweł II to wydarzenie spektakularne i niecodzienne.

Zacznę może od Jana XXIII, który jak podaje historia w trakcie wyboru jego osoby na następcę św. Piotra został wybrany tzw. „papieżem przejściowym” ze względu na swój zaawansowany wiek (miał wtedy 77 lat).

Przez krótki okres pełnienia pontyfikatu, bo zaledwie pełnił tę funkcję przez 5 lat, został zapamiętany, jako papież skromny i pokorny. Nazywany był również „dobrym Papieżem”. Zapytany przez pewnego dziennikarza o to, czy słyszy głos Ducha Świętego i co On mu mówi powiedział: „Tak, słyszę ten głos. Mówi do mnie „Giuseppe, nie bądź taki ważny”. To pokazuje jakim on był człowiekiem.

Jego proces beatyfikacyjny rozpoczął się w 1965 roku. Błogosławionym został jednak dopiero w roku 2000, a ogłosił to Jan Paweł II.

Co można powiedzieć o Janie Pawle II? Nie wiem czy jestem godzien móc wyrażać swoją opinię na temat tego wielkiego człowieka. Mogę powiedzieć, że jestem dumny z tego, że mogłem chociaż w niewielkim stopniu żyć w czasach, w których Papieżem był Karol Wojtyła. Widziałem na własne oczy jego wiarę i pokorę, która była silniejsza niż choroba. Był Papieżem skromnym, kochającym, ciepłym a jego wielkość jest nie oceniona. Był to człowiek, który swoją miłością zaraził nas wszystkich. Jego otwartość poczuł cały świat w niezliczonym podróży. Pokazał jak należy kochać innych ludzi. A cuda, które dokonał są niezliczone. Nie o wszystkich cudach piszą w gazetach i niech tak zostanie.

Dla nas wszystkich od zawsze był Świętym.

MATEUSZ STEEGE

* * *

Karol Wojtyła Papież Jan Paweł II - to wielkie słowa. Wydaje się, że działo się to tak niedawno, a to już ponad 35 lat od wyboru na papieża. Jesienny wieczór 16 października 1978 roku. Czas oczekiwania w napięciu, szybsze bicie serca i wzruszająca wiadomość - Habemus Papam: Kardynał Wojtyła. Kiedy inaugurował swój pontyfikat, wypowiedział pamiętne słowa: „Nie lękajcie się”. Lzy i radość wypełniły wówczas ludzkie serca. A później wsłuchanie się w kolejne przemówienia Papieża Polaka. Wielkie przeżycie, którego nie sposób wyrazić

słowami. Oczekiwanie na pierwsze i kolejne pielgrzymki Ojca Świętego. Mielśmy okazję przeżyć je na żywo na Zaspie, w Zakopanem i Sopocie. Był człowiekiem niezwykłym, o przebogatym życiorysie i niedoścignionym wzorem. Nad każdym pochylał się z miłością i troską, w każdym widział odbicie Boga. Spieszył z pomocą duchową do najdalszych zakątków świata. Jan Paweł II był prawdziwym apostołem. Ewangelizował, uczył jak żyć. Jego pielgrzymki cementowały wiernych na całym świecie. Krzyż swojego życia niósł wiernie i wytrwale. To człowiek, który przyniósł nam wolność. Uczył miłości i jak stać się miłosiernym. Cenię sobie spotkania z młodzieżą i Jego Światowe Dni Młodzieży. Był przyjacielem, duchowym autorytetem i nieustrudzonym pielgrzymem. Wszystkich urzekła umiejętność wyciszenia. Uczył modlitwy, którą powinno być całe nasze życie. Dlatego w chwilach ciężkich brzmiały w naszych uszach jego słowa „Nie lękajcie się”. Kochają go dzieci, młodzież i starsi. Umierając dał nam ostatnią katechezę swojego życia.

BERNARDA i MARIAN PIECZYKOLAN

* * *

Dnia 28 października 1958 roku patriarcha wenecki kardynał Angelo Giuseppe Roncalli został wybrany na papieża i przyjął imię Jan XXIII. Był wielkim papieżem, choć Jego pontyfikat trwał zaledwie pięć lat. Jednym z najważniejszych wydarzeń związanych z jego pontyfikatem było zwołanie Soboru Watykańskiego II, który rozpoczął nową epokę w dziejach Kościoła rzymskokatolickiego. Jan XXIII był bardzo związany z Polską historią. Za fakty niech posłużą wypowiedziane przez papieża słowa „To Polska i jej losy, często nieszczęśliwe, ale zawsze natchnione ideą kształtowały w nas chęć do pracy i poświęcenia dla innych”. To wielkie i piękne słowa, a w pokoju sypialnianym obok pozostałych fotografii rodzinnych nad klęcznikiem wisiał obraz Matki Boskiej Częstochowskiej, do której tak bardzo i żarliwie modlił się także nasz rodak Karol Wojtyła.

O papieżu Janie Pawle II można pisać i mówić w nieskończoność. Dla nas osobiście to wielki Polak i Papież, który prowadził nas do jednego celu, którym jest sam Jezus Chrystus Miłosierny. Nawet zamachy na Jego życie nie zaćmiły wiary i miłości do Pana Jezusa i Maryi. Przeciwnie. Bardziej umacniały Go, bo ktoś jeśli nie człowiek święty przebaczyłby swojemu oprawcy i zamachowcy, który chciał go pozbawić tak świętego życia.

Osobiście dziękujemy dobremu Panu Bogu, że mogliśmy

żyć w czasach tak Wielkiego papieża Jana Pawła II, który wyprasza dla nas łaski u naszego Ojca w Niebie. I tu szczególne podziękowania dla naszego proboszcza księdza Andrzeja. To dzięki niemu mamy relikwie Jana Pawła II w naszym kościele Najświętszego Serca Pana Jezusa. Podczas niedzielnej Mszy świętej spoglądając na relikwiarz modlimy się prosząc o Boże łaski tak bardzo potrzebne. Kanonizacja dwóch papieży to wielkie wydarzenie dla całego świata.

HANNA i KRZYSZTOF GRABIŃSCY z DZIEĆMI

* * *

Już niebawem odbędzie się kanonizacja Wielkich Papieży. Dla mnie osobiście ogromne znaczenie ma fakt, że jest wśród nich mój Rodak. Przez większość mojego życia był wśród nas i było to dla mnie codziennością; ciągle o nim słyszałam. Jego częste pielgrzymki po całym świecie przekazywane przez media utwierdzały mnie w przekonaniu jak Wielkim i Bożym człowiekiem był. Jego przesłanie było bardzo czytelne i zrozumiałe. Dotyczyło najważniejszego przykazania, przykazania miłości, które wszyscy znamy. A ile dał z siebie ludziom zostało pięknie ujęte w litanii do bł. Jana Pawła II, którą również wszyscy znamy. Kiedy się bardzo rozchorował cierpieliśmy razem z nim, kiedy umierał pękały nam serca. Jestem szczęśliwa, że mogłam żyć w Jego czasach i dumna z tego, że mogę o sobie powiedzieć, iż jestem pokoleniem Jana Pawła II. Dla Boga świętym był już za życia a my teraz dostąpimy zaszczytu uczestniczenia w tym historycznym wydarzeniu. Tym większą radością jest dla mnie fakt, że tej wielkiej ceremonii dokona kolejny Wielki Papież - Papież Franciszek, od którego bije sama mądrość i dobroć. Z niecierpliwością czekam na dzień, kiedy to się stanie. A wszystkim pielgrzymom, którzy wybierają się na te uroczystości życzę wszystkiego dobrego.

LILIANNA GOSZ

* * *

Kanonizacja Papieży odbędzie się w święto Miłosierdzia Bożego 2014 roku. Wydarzenie to jest ogromnym przeżyciem dla każdego człowieka, a przede wszystkim dla naszej rodziny, ponieważ Jan Paweł II nie żył tylko dla siebie, ale przede wszystkim dla innych, nosił w sobie Bożą Iskrę, i dlatego też innych tym inspirował. Dla naszej rodziny stał się przewodnikiem na drogach wiary, nadziei i miłości. Dlatego też każdego dnia towarzyszą nam słowa Jana Pawła II: „Pośród (...) wielu dróg rodzina jest drogą pierwszą i z wielu względów najważniejszą. Jest drogą powszechną, pozostając za każdym razem drogą szczególną, jedyną i niepowtarzalną, tak jak niepowtarzalny jest każdy człowiek. Rodzina jest tą drogą, od której nie może on się odłączyć. Wszak normalnie każdy z nas w rodzinie przychodzi na świat, można więc powiedzieć, że rodzinie zawdzięcza sam fakt bycia człowiekiem (...). To miłość właśnie sprawia, że człowiek urzeczywistnia siebie przez bezinteresowny dar z siebie. Miłość bowiem jest daniem i przyjmowaniem daru. Nie można jej kupować ani sprzedawać. Można się nią tylko

wzajemnie obdarowywać” (List do rodzin *Gratissimam sane*).

Jak nauczał Jan Paweł II każdy z nas powinien nosić w sobie iskrę miłosierdzia, aby było więcej miłości, braterstwa, zgody i prostej ludzkiej życzliwości na świecie.

KRYSZYNA, DARIUSZ i DARIA DUSZA
STANISŁAWA i JAN LEŚNIAK

* * *

Droga do świętości.

Na wstępie należy postawić sobie pytanie kim jest człowiek święty? Jak zdefiniować taką osobę i czy można być człowiekiem świętym już za życia? Długo zastanawiałem się nad odpowiedzią. Kogo możemy więc nazwać człowiekiem świętym? Czy to człowiek, który jest dobry, który pomaga i walczy ze złem, taki trochę bohater z bajki? Moim zdaniem człowiek święty, to człowiek, który swoim życiem, swoim świadectwem przybliża nas do Boga. Więc teraz należy postawić pytanie, czy człowiek dobry przybliża nas do Boga? Czy my sami możemy być świętymi? Odpowiedź jest prosta, ale trudna do zrealizowania. Miłuj bliźniego jak siebie samego, przebacza i ucz przebaczać, kochaj, gdy inni nienawidzą. Trochę stwierdzenie heroiczne i utopijne, bo jak można kochać kogoś, kto nienawidzi? Tu odwołam się do naszego wielkiego Polaka Jana Pawła II, który już niedługo będzie wyniesiony na ołtarze. To On pokazał ten wielki czyn miłosierdzia wybacząc swemu zamachowcy. Człowiek, który potrafi przeciwstawić się złu jest człowiekiem świętym. A więc, czy każdy z nas może zostać świętym? Tak! Wystarczy otworzyć nasze serce na drugiego człowieka, tak jak to czynił Jan Paweł II, a także ostro krytykować zło i pokonywać je miłością. Był nie tylko wielkim człowiekiem, ale i misjonarzem naszych serc. Ogromnie raduje mnie wieść, że w tak trudnych czasach kryzysu wiary i wszelkich wartości są ludzie święci tacy jak Jan Paweł II i Jan XXIII.

A pontyfikat Jana XXIII przypadł na bardzo trudny okres zimnej wojny i wyścigu zbrojeń. Jan XXIII zapisany zostanie w mojej pamięci jako papież pokoju. To On nawoływał do ostrożności w działaniach między USA a ZSRR.

ADAM DĄBKOWSKI

* * *

Kanonizacja dwóch Wielkich Papieży Jana XXIII i Jana Pawła II to dzień, który wzbogaci historię. Doczekaliśmy wielkiego wydarzenia w historii świata i ludzkości. Radość, wzruszenie, łzy będą nam towarzyszyć w tym dniu. Zarówno tym, którzy będą na Placu św. Piotra, jak i tym, którzy zasiadają przed telewizorem. Każdy indywidualnie będzie przeżywał ten Wielki Dzień, w skupieniu, na modlitwie, tak jak przeżywaliśmy każdą pielgrzymkę Jana Pawła II, zwłaszcza do Polski. Pamiętam rok 1997, papież przybył do Zakopanego, pod Wielką Krokiew. Emocje i nastrój, które tam panowały były czymś niesamowitym. Atmosfera górskich pieśni, tysiące pielgrzymów i biały krzyż, który rozpościerał się wzdłuż Wielkiej Krokwi. Papież dziękował za wzniesienie krzyża na Giewoncie „Ten krzyż patrzy na całą Polskę, od Tatr aż do Bałtyku”. Mówił: „Sursum corda-w górę serca”. Te słowa utkwiły w pamięci. Nieważne było zmęczenie, dziesiątki kilometrów w oczekiwaniu na Papieża. Wynagrodzeniem było spotkanie z Ojcem Świętym. To Wielki Człowiek, Polak. Należy mu się ogromny, ogromny szacunek. Jego troska o drugiego człowieka, walka o godność człowieka, sprawiedliwość zmieniły świat i nastawienie ludzi. Jego słowa docierały do najbardziej zatwardziałych serc. Myślę, że wielu z nas traktuje słowa Ojca Świętego poważnie. Docierał do ludzi młodych, zwłaszcza podczas Światowych Dni Młodzieży.

Rok 1999. To kolejne spotkanie z Ojcem Świętym podczas Mszy świętej na sopockim hipodromie. I znowu zapamiętane słowa „Nie ma solidarności bez miłości”. Kolejny raz tysiące wiernych, którzy słowa „Świętość życia i działanie Boga w człowieku” potraktowali poważnie. W homilii Papież odniósł się do św. Wojciecha, iż to „zasiew jego krwi przynosi wciąż nowe duchowe owoce”. Uważam, iż to co zasiał w nas Jan Paweł II także przynosi owoce.

Sierpień 2002 roku. Czwarta nad ranem, rosa na Błoniach, jeszcze kilka godzin do rozpoczęcia Mszy świętej, ale to nie ma znaczenia, modlimy się, czekamy. Pojawia się postać Ojca świętego. Nikt już nie pamięta o zimnej rosie. To jest „coś” czego nie można ubrać w słowa, to się czuje, przeżywa. Prawie trzy miliony wiernych wsłuchiwało się w słowa wypowiedane przez Papieża na temat miłosierdzia. Myślę, że wielu z nas

wykreowało miłosierdzie w swoich sercach. Wciąż chciałoby się podążać za Ojcem Świętym. W drodze na Wawel dzieliło mnie od Ojca Świętego zaledwie dwa metry (niesamowite przeżycie!). Nawiązanie do pielgrzymek przybliżyło, jak bardzo ważne i cenne jest to doniosłe wydarzenie, którego będziemy świadkami za kilka dni. Mija dziewiąta rocznica śmierci Jana Pawła II. Dziedzictwo, które po sobie pozostawił jest ciągle aktualne, pamiętajmy o tym. Gromadzimy pamiątki, fotografie, ale najważniejsze jest to, co zgromadziliśmy w swoich sercach.

Jesteśmy niezmiernie szczęśliwi z faktu, iż Jan Paweł II będzie kanonizowany wraz z Janem XXIII. Papież ten był człowiekiem skromnym, otwartym i bezpośrednim, a także miał wielkie poczucie humoru. Okazywał wdzięczność narodowi polskiemu za powołania kapłańskie. Historia i losy Polski bardzo wpłynęły na życie i powołanie Jana XXIII. Polskę odwiedził dwukrotnie (jako młody kapłan). Wiele razy przyjmował Prymasa Polski Stefana Wyszyńskiego. Najdonioślejszym wydarzeniem pontyfikatu Jana XXIII było zwołanie Soboru Watykańskiego II. My Polacy jesteśmy wdzięczni papieżowi Benedyktowi XVI i papieżowi Franciszkowi za tak szybko wyniesienie „naszego” papieża na ołtarze. Swoją postawą życiową, wiernością Bogu i miłością do człowieka dołączył do grona Świętych. Módlmy się za Jego pośrednictwem.

MARIA TEMBERSKA

* * *

Dzień 27 kwietnia 2014 roku, to wielki dzień w historii Polski i całego świata. W tym dniu trzeba nam inaczej spojrzeć na mądrość wiary i życie religijne. Przecież błogosławiony Papież Jan Paweł II żył wśród nas. Zawierzył całe swoje życie Matce Bożej i prowadził skromne święte życie. Jest dla nas najlepszym przykładem, wręcz idealnym w czasie pogoni za pieniądzem, karierą i wygodnym życiem. Na obecny niespokojny czas liczymy na wstawiennictwo i opiekę, ponieważ każdy święty jest pośrednikiem u Boga w rzeczach wielkich, ale także i tych indywidualnych. Każdy z nas może mu powierzyć swoje codzienne troski i kłopoty.

RODZINA WLAZŁO

* * *

Kanonizacja Papieży odbędzie się 27 kwietnia 2014 roku, w Niedzielę Miłosierdzia Bożego. Kanonizacja będzie historycznym wydarzeniem dla nas zwykłych ludzi, ale również dla całego Kościoła. Możemy powiedzieć, że kanonizacja jest w pewnym sensie Iskrą Miłosierdzia i będzie znakiem duchowego uczestnictwa Polaków i celowego otwarcia się na przyjęcie dziedzictwa nauki świętych Papieży. Należy podkreślić, że Iskra Miłosierdzia została rozpowszechniona na cały świat przez Papieży. Powinniśmy zapamiętać przekaz Papieży, który zawsze jest aktualny. Tam, gdzie panuje nienawiść, chęć odwetu, gdzie wojna przynosi ból i śmierć niewinnych ludzi, potrzeba łask Miłosierdzia, które koją ludzkie umysły i serca oraz rodzą pokój.

MIROSLAWA i ANDRZEJ KOBYLARZ

* * *

Mam dopiero 10 lat. Znam Papieża Jana Pawła II z opowieści rodziców, filmów i książek, które lubię czytać. Ojciec Święty nie miał takiego dzieciństwa jak ja. Przeżył wojnę, wcześniej stracił mamę, rodzeństwo i tatę, mimo to nie był sam, bo bardzo kochał Pana Boga i Maryję Matkę Niebieską. Pielgrzymował po całym świecie, aby nauczać o miłości do Pana Boga. Był dla nas wzorem do naśladowania. Kochamy Cię Ojciec Święty, bądź zawsze z nami i opiekuj się moją rodziną.

DOMINIKA PIECZYKOLAN

* * *

Kanonizacja Wielkich Papieży Jana XXIII i Jana Pawła II to wielkie wydarzenie historyczne. Dla nas Polaków to wydarzenie szczególne, był to nasz Rodak. Żaden Polak w dziejach nie miał tak realnego wpływu na losy świata jak Karol Wojtyła. Jego bliskość poprzez pielgrzymki i przemówienia stała się dla wielu umocnieniem w trudach życia.

Kanonizacja Jana Pawła II odbędzie się w dniu szczególnym. Będzie to Niedziela Miłosierdzia Bożego przypadająca na 27 kwietnia 2014 roku. To właśnie Papież z Polski ustanowił to święto.

Jadąc na kanonizację każdy z nas ma swoją osobistą intencję i potrzebę, z którą tam jedzie. Może chwila zadumy, refleksji a może oddanie się w opiekę Jana Pawła II...

JOLANTA WÓJCIK

* * *

Kanonizacja Wielkich Papieży Jana XXIII i Jana Pawła II jest niewątpliwie historycznym wydarzeniem. Jednego i drugiego pamiętamy jako osoby o wielkiej charyzmie, którą przyciągali do siebie ludzie. Nikt nie został przez nich pominięty. Pamiętali o wszystkich od nienarodzonych po staruszków. Jan XXIII nazywany „Dobry Papież Jan”. Wprowadził bardzo liczne zmiany w Kościele. Jedną z nich było pragnienie zjednoczenia chrześcijan. Idea jedności była bardzo droga sercu tego papieża.

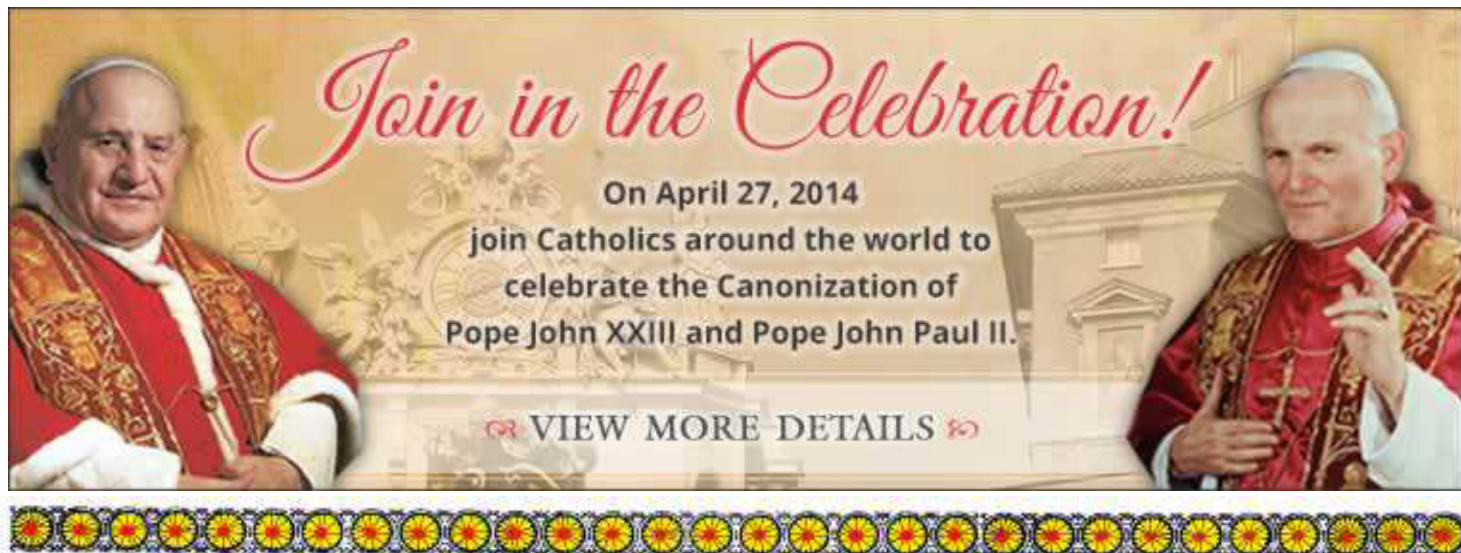
Jan Paweł II docierał wszędzie tam, gdzie ludzie gotowi byli go przyjąć. Podejmował wszystkie wyzwania. Nie było dla niego trudnością dążenie z Dobrą Nowiną do każdego człowieka. Najbardziej godnym podziwu dla mnie było jego skupienie i umiejętność modlitwy pomimo zmęczenia i sędziwego wieku.

Myślę że niejednemu z nas nasuwa się pytanie: ile tej miłości, pokory, wybaczenia, prostoty i cierpliwości jest w nas samych? Czy naprawdę potrafimy korzystać z tej lekcji życia? Powinniśmy być wdzięczni Bogu, że mogliśmy żyć w czasie, w którym byliśmy świadkami prawdziwej świętości. Pozostaje mieć nadzieję, że jak największej ludzi skorzysta z tej lekcji prawdziwego życia w duchu pobożności, jakiej nauczyli nas Wielcy Papieże.

DANUTA RONOWICZ

* * *

Nasz kochany Ojciec Święty Jan Paweł II jest codziennie obecny w naszej rodzinie nie tylko w licznych fotografiach, encyklikach i książkach, ale w sercach i modlitwach kierowanych przez niego do Boga. Jest naszym opiekunem i orędownikiem we wszystkich troskach i radościach. Uczy nas wiary, ufności, radości, nadziei a nade wszystko miłości i radości małżeńskiej, rodzinnej. Uczy kochać bliskich i tych opuszczonych i chorych. Codziennie przez jego wstawiennictwo doświadczamy wielu łask Bożych, nawet tych, których nie od razu spostrzeżemy.

Wdzięczni jesteśmy za Jego słowa „Jestem radosny i wy też bądźcie”. Kiedy przychodzą do nas trudne chwile i zwątpienia, widzimy Ojca świętego, jak w czasie ostatniej Drogi Krzyżowej mocno przytulał z miłością krzyż do piersi.

Dziękujemy Bogu, że pozwolił nam żyć w czasie pontyfikatów i kanonizacji Wielkich Papieży Jana XXIII i Jana Pawła II.

ANNA i RYSZARD MASELBAS

* * *

„Pragnę być głośnym echem wszystkich serc”
(Częstochowa 04.06.1979 roku)

W najbliższych dniach staniemy się świadkami wielkiego historycznego, duchowego i doniosłego wydarzenia. Kiedy trzy lata temu, 1 maja byliśmy świadkami beatyfikacji Ojca Świętego, w sercach naszych czuliśmy ogromną radość i wdzięczność. Wówczas wielu z nas zastanawiało się, kiedy nastąpi jeszcze większe wydarzenie dla nas Polaków - kanonizacja Ojca Świętego. Czekaliśmy z utęsknieniem na tę chwilę, która wkrótce nastąpi. Choć dla wielu z nas, jak i dla mnie osobiście Jan Paweł II zawsze był świętym. To człowiek wielkiej wiary, pokory, wierności Bogu i Krzyżowi Świętemu. Pamiętam dzień wyboru Karola Wojtyły na Stolicę Piotrową, wtedy nie przywiązywałam większej wagi do tych wydarzeń, ale z perspektywy czasu dzisiaj mogę powiedzieć, że Jan Paweł II był obecny w moim życiu od ważnego wydarzenia pierwszej Komunii Świętej. Jego nauka, pielgrzymki, wzór modlitwy i pokory były i są ważnym elementem mojego życia osobistego i rodzinnego, jest naszym ojcem duchowym i wzorem do naśladowania. Każdy z nas powinien zaprosić Ojca Świętego do swojego domu zwłaszcza poprzez jego naukę oraz prosząc o wstawiennictwo u najlepszego Ojca w niebie. Przecież On tam oręduje. Mam świadomość, że doznaliśmy wielu łask płynących z Nieba za Jego wstawiennictwem, chociaż nie zawsze jesteśmy tego godni. Jesteśmy odpowiedzialni za to, co stanie się z nauką, którą pozostawił nam Ojciec Święty. Musimy ciągle na nowo ją zgłębiać, wdrażać w nasze życie i przekazywać ją młodym pokoleniom, ale pamiętając o tym, że „słowa pouczają, a przykłady pociągają”. Tak wiele zależy od nas rodziców, czy pokolenie Jana Pawła II wykorzysta wskazania Ojca Świętego, bo przecież poprzez rodzinę toczy się dzieło człowieka, dzieje zbawienia ludzkości (por. List do rodzin).

IRENA KORYCKA

* * *

Kanonizacja Jana XXIII i Jana Pawła II to dla mnie wydarzenie historyczne w dziejach Kościoła i świata, a za sprawą Jana Pawła II, i w dziejach Polski.

Kim byli? Czym się zasłużyli aby dostąpić takiego wyniesienia na ołtarze?

Papież Jan XXIII, jego życie i dokonania w dziejach Kościoła znam w zasadzie jedynie z publikacji i programów telewizyjnych. Pontyfikat jego trwał bardzo krótko, bo pięć lat (1958-1963). To za jego czasów został przygotowany i rozpoczął się Sobór Watykański II. Wprowadził istotne zmiany form liturgii (liturgia w języku narodowym, odprawianie Mszy świętej przodem do wiernych...). Nawoływał do pokoju wszystkich narodów, do wolności i sprawiedliwości. Jako pierwszy z papieży nawiązał dialog z krajami komunistycznymi.

Papieża Jana Pawła II dane nam było widzieć i słuchać dzięki mediom. Niektórzy z nas mogli się spotykać z nim nawet osobiście. Pamiętamy go z różnych lat pontyfikatu: zdrowego i uśmiechniętego, chorego i cierpiącego.

Jan Paweł II był kontynuatorem Soboru Watykańskiego II. Poszedł drogą Jana XXIII, Pawła VI i Jana Pawła I. Stąd też przyjął ich imiona. Jego pontyfikat trwał znacznie dłużej niż trzech jego poprzedników łącznie - bo blisko 27 lat. Zasłynął z głębokiej wiary, siły słowa, mądrości. Zmienił wiele z papieskich zwyczajów. Skłaniał się ku dialogowi z różnymi religiami. Był ceniony na całym świecie, kochał młodzież, lubił spotkania z tłumami ludzi - tym samym chciał być bliżej nich. Przede wszystkim umiał słuchać drugiego człowieka - co jest wyrazem ogromnej pokory. Posiadał wyjątkowe poczucie humoru.

Rok 1996 Watykan. Wraz z wieloma grupami z całego świata, byłam na spotkaniu z Janem Pawłem II. Pamiętam jak z wielkim napięciem wszyscy czekaliśmy na pojawienie się Jana Pawła II. Dla nas już wtedy był „Święty”. Tak naprawdę nie pamiętam zbyt wiele z tego spotkania, ponieważ ogromnie to przeżywałam i byłam niezmiernie wzruszona. Panowała tam „święta” atmosfera, która emanowała wyjątkową radością i pobożnością.

Kanonizacja tych dwóch Wielkich Papieży jest zwieńczeniem ich pracy, życia, modlitwy (*modlitwy mistycznej*) i wstawiennictwa.

EWA ŻUREK

* * *

Kanonizacja Jana XXIII oraz Jana Pawła II to dzień, który dla nas katolików powinien być wydarzeniem skłaniającym do refleksji i przemyśleń. Angelo Giuseppe Roncalli nazywany za życia „dobrym papieżem Janem” oraz Karol Wojtyła, który nosi szczególne miejsce w sercu wszystkich Polaków powinni inspirować nas w życiu codziennym, ponieważ byli oni nie tylko głowami Kościoła katolickiego, ale również osobami, pokazującymi niezwykle siłę modlitwy, wiary i miłosierdzia. Przepelnia mnie niezmierna radość, że jestem świadkiem wydarzeń, które dowodzą, że wiara w Boga czyni cuda. 27 kwietnia 2014 roku to ważny dzień dla całej wspólnoty kościelnej.

GRAŻYNA KOZIELLO

* * *

Dnia 27 kwietnia 2014 roku błogosławieni papieże zostaną ogłoszeni świętymi Kościoła katolickiego. Dla mnie osobiście jest to wielkie wydarzenie, radosna uroczystość, w której chciałabym uczestniczyć. Nie mam możliwości, by razem z wiernymi z całego świata świętować to wydarzenie, ale mam możliwość uczestniczenia sercem i modlitwą. Przygotujmy się na przyjęcie łaski, która będzie nam ofiarowana. Niech modlitwa przed Bogiem i zamyślenie otwierają serca i prostują ścieżki życia.

TERESA ANTKIEWICZ

* * *

O papieżu Janie XXIII wiem, że był przede wszystkim pasterzem Kościoła, którego mottem było „posłuszeństwo i pokój”. Zasłużył się dla Kościoła zwołaniem II Soboru Watykańskiego i nazywany był „dobrym papieżem Janem”.

Od dnia wyboru w 1978 roku, i krótkiego komunikatu usłyszanego przeze mnie w radiu, Jan Paweł II jest dla mnie „moim papieżem”. Towarzyszył mi w całym moim dorosłym życiu, przy założeniu rodziny, przy najważniejszych wydarzeniach. Czuliśmy jego obecność, obserwując wszystkie jego pielgrzymki i podróże po całym świecie, po Polsce, a szczególnie przeżywając czas podczas pielgrzymki w Gdańsku i Sopocie. Odszedł od nas w dzień moich urodzin. Od tego dnia nie obchodzę moich urodzin,

tylko rocznicę jego śmierci. Podczas pogrzebu solidaryzowałam się z tymi wszystkimi, którzy skandowali „santo subito”. Nie potrzebuję dowodu na Jego Świętość. Modliłam się codziennie o uzdrowienie mojej Rodziny. I... wymodliłam. Teraz codziennie dziękuję za mój cud! I proszę o dalszą opiekę.

BEATA KRASSOWSKA

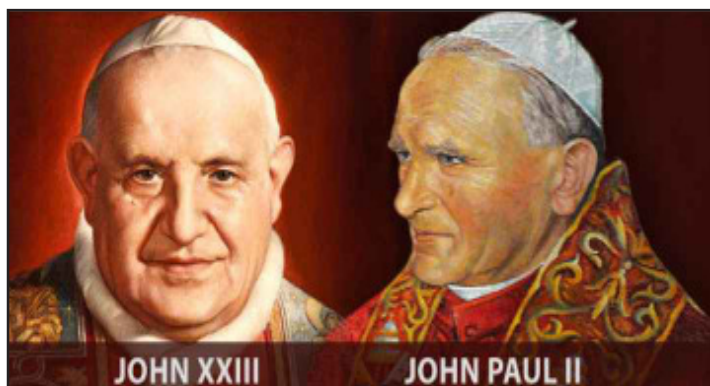
* * *

W moim odczuciu niewiele jest w historii ludzi, którzy tak bardzo zmienili świat. Jan Paweł II dokonał tego siłą słowa i modlitwy. „Nie lękajcie się, bo Chrystus Was kocha”, „Miłość wszystko zwycięża”- te słowa skruszyły mury między państwami, dały wszystkim nową nadzieję.

Ja osobiście od początku pontyfikatu uważałam, że Jan Paweł II jest święty, podobnie jak inni papieże prowadząc cały świat ku zbawieniu. Kanonizacja jest przypieczętowaniem świętości Jana XXIII jak i Jana Pawła II. Dzisiaj w dobie wspaniałych środków przekazu mogliśmy się cieszyć i przeżywać wszystkie pielgrzymki. Niektórzy z nas uczestniczyli w pielgrzymkach papieskich osobiście. Radio Maryja i Telewizja TRWAM dba na co dzień o to, żebyśmy nie zapomnieli o naszym Wielkim Rodaku, o jego naukach i wielkości słowa.

LONGINA GÓRNOWICZ

* * *

Jako dziecko i dorosła już osoba marzyłam nieśmiało o tym, by zobaczyć Papieża. Wydawało mi się, że to marzenie jest niemożliwe do spełnienia. A jednak nadszedł rok 1978. Papieżem został Polak, kardynał Karol Wojtyła. Moja radość nie miała końca, były łzy i wzruszenie.

Szczególnym przeżyciem było uczestnictwo we Mszy świętej w Gdańsku i zobaczenie Papieża. Do dziś widzę jego twarz i słyszę słowa, które były jakby do mnie adresowane. Wypowiedziane wskazówki, pouczenia pomagały mi w znoszeniu codziennych trudów, rozwiązywaniu kłopotów w życiu osobistym i pracy zawodowej. Uczył mnie jak pokornie przyjmować codzienne krzyże i życzliwiej patrzeć na potrzebujących, a zło pokonywać dobrym postępowaniem, a nienawiść miłością i przebaczeniem.

Dziś dziękuję Bogu, że dał nam Papieża Jana Pawła II, który uczył mnie i moich bliskich jak mamy żyć. Proszę Ojciec Święty o wstawiennictwo u Boga za nami.

ZOFIA SZYMAŃSKA

* * *

Przed wyborem Karola Wojtyły (16 października 1978 roku) na Papieża zawarliśmy związek małżeński w dniu 7 października 1978 roku. Prosiłam w tym dniu o jego pomoc w trwaniu i opiece nad naszą rodziną. Mówiłam do ekranu TV, w którym był Jan Paweł II, aby siedł razem z nami przez długie lata życia. Czułam w nim bijącą siłę i coś co dzisiaj nazywa się świętością. Modliliśmy się codziennie do naszego Papieża i robimy to cały czas, dziękując za wszystkie łaski. Już wtedy wiedziałam, że będzie Wielki. Serce podpowiadało mi, że będzie świętym. Prosił Go zawsze w każdej trudnej sytuacji. Podczas ostatniego porodu, który był zagrożony, modliłam się do Jana Pawła II o szczęśliwe rozwiązanie i czy to nie cud, że syn urodził się w tej samej chwili, gdy Papież podjeżdżał pod Belweder w Warszawie, a on wydał swój pierwszy okrzyk – płacz na Jego przywitanie. Na cześć Papieża ma na drugie imię Karol. Drugi cud nad cudy to gorąca modlitwa do Jana Pawła II i Ojca Pio o uzdrowienie córki ze strasznej choroby. Modlitwa wysłuchana, córka zdrowieje i jeszcze większy cud – będzie miała dziecko. Jaka radość dla nas wszystkich, że modlitwą można zdziałać cuda. Najlepszym przykładem tego jest fakt, że została wysłuchana modlitwa naszej najstarszej wnuczki, która mając półtora roku codziennie mówiła do obrazka, na którym był Karol Wojtyła takie słowa: „Janie Pawle II proszę, aby mamusia wyzdrowiała i Amelka nie była sama”. I co

powiedzą wszyscy, którzy nie wierzą – mamusia wyzdrowiała, a ona ma siostrzyczkę. Dużo mogłabym pisać i mówić o sile błogosławionego Jana Pawła II. Powiem krótko – Bóg zapłać. Wdzięczna za wysłuchanie prośb i prosząca o dalszą opiekę.

BERNADETA KOLBUSZ

KANONIZACJA WIELKICH PAPIEŻY JANA XXIII i JANA PAWŁA II

wypowiedzi młodzieży gimnazjalnej Parafii Mierzeszyn

Drogi Janie Pawle II!

Bardzo się cieszę, że 27 kwietnia 2014 roku odbędzie się Twoja kanonizacja. Moim zdaniem to będzie najważniejsze wydarzenie dla Polaków w XXI wieku. Wszyscy pamiętamy ile uczyniłeś dobra, ilu ludzi uzdrowiłeś. Gdy odchodziłeś z tego świata miałem zaledwie sześć lat. Ale pamiętam dzień Twojego odejścia jak dziś: wszyscy byli zrozpaczeni. Twoje życie było ciężkie. Jesteś wzorem do naśladowania dla wszystkich. Z poważaniem:

DAMIAN SZCZĘSNY

* * *

Kanonizacja Jana Pawła II i Jana XXIII to dla nas wielkie wydarzenie, ponieważ po raz pierwszy kanonizacja będzie dotyczyć dwóch papieży. Jest to szczególnie ważne wydarzenie dla nas, Polaków, ponieważ świętym zostanie ogłoszony nasz Rodak. To nas cieszy! Jan Paweł II był wyjątkowym papieżem. Kochał wszystkich ludzi, najbardziej chyba dzieci. Potrafił dogadywać się z młodzieżą. Lubił się z nią spotykać, za co jesteśmy Mu bardzo wdzięczni.

PATRYCJA SZUBA

* * *

Dzień 27 kwietnia 2014 roku będzie dniem świętym dla Polaków oraz całego świata katolickiego. Tego dnia odbędzie się kanonizacja Jana Pawła II i Jana XXIII. To są papieże, których należy pamiętać. Jan Paweł II jest dla mnie autorytetem. Bardzo go lubię. Kiedy odchodził z tego świata był starszym człowiekiem a ja małą dziewczynką.

MARTYNA GROSZEK

* * *

Uważam, że kanonizacja Jana Pawła II i Jana XXIII to bardzo ważne wydarzenie nie tylko dla Polski, ale także dla całego świata. My Polacy powinniśmy być dumni z naszego Rodaka, który uczynił tak wiele dobrego. Dał nam świadectwo swojego życia, potrafił wybaczyć człowiekowi, który próbował Go zabić, był tolerancyjny. Zawsze był wzorem do naśladowania dla wszystkich. O Janie XXIII za bardzo nie wiem, ale z pewnością musiał dokonać wielu dobrych rzeczy w swoim życiu.

WERONIKA RYWACKA

* * *

Kanonizacja papieża Jana Pawła II jest ogromnym wyróżnieniem. Ojciec Święty zasłużył sobie na to swym poświęceniem, oddaniem dla ludzi, swoim ogromnym sercem. Był z każdym z nas! Ja jako nastolatka chodząca do gimnazjum bardzo to przeżywam. Sądzę, że tak wielkiemu człowiekowi należy się kanonizacja.

AGATA KONKOL

* * *

Uważam, że kanonizacja dwóch Papieży jest wielkim wydarzeniem. Jan Paweł II (bardziej mi znany) był wielkim człowiekiem czystego serca, pełnego wiary, nadziei i miłości. Jak najbardziej zasługuje na tytuł świętego. Jest to wyjątkowe wydarzenie, ponieważ jednym z kanonizowanych papieży jest nasz rodak. Był pierwszym papieżem Polakiem.

Wspomnienia o tych Papieżach nigdy nie zagasną, a teraz podczas kanonizacji będziemy mogli przypomnieć sobie o ich działalności, o tym, jakimi byli wspaniałymi ludźmi. Każdy z nas będzie przeżywał uroczystość kanonizacyjną na swój sposób. Inaczej też Ci, którzy będą uczestniczyli w tym wydarzeniu duchem i ciałem.

PAULINA ROGALSKA

* * *

Kanonizacja Jana Pawła II jest wielkim zaszczytem dla nas wszystkich, ponieważ Papież ten był Polakiem. Czujemy w sobie autentyczną radość w naszych sercach. Jan Paweł II jednoczył narody, Jego słowa docierały do najdalszych zakątków świata. Nasze myśli i serca są solidarne. Niewątpliwie ta kanonizacja będzie wzruszającą chwilą dla Kościoła rzymskokatolickiego.

Z kolei Jan XXIII był bardzo skromnym człowiekiem. Nigdy nie wywyższał się, dzięki czemu zaskarbił sobie serca i życzliwość wiernych. Każdy z nas na swój sposób będzie przeżywał tę uroczystość kanonizacyjną obu Papieży.

PATRYCJA GMEREK

* * *

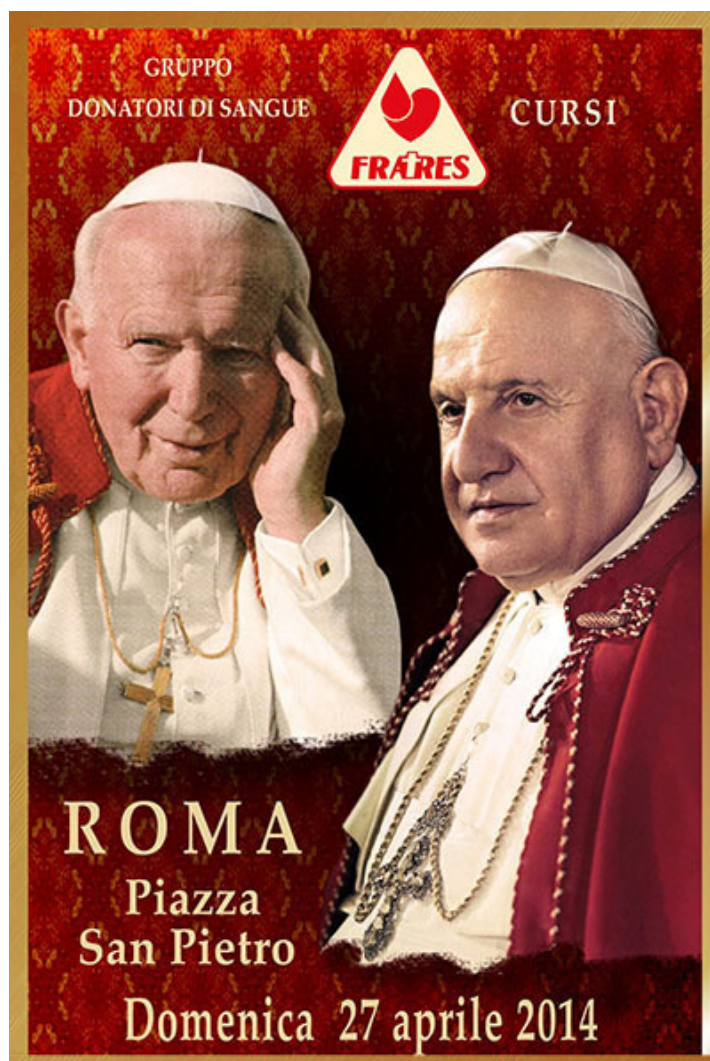
Kanonizacja Jana Pawła II i Jana XXIII jest wielkim wydarzeniem. Pasterze Ci służyli Bogu i ludziom tak długo jak mogli. Byli ludźmi bardzo skromnymi, a wierni to doceniali. Ludzie ich uwielbiali, ponieważ kochali wszystkich. Przez swoją posługę nawracali wielu, czynili cuda, których nie można wytłumaczyć w sposób naukowy. Ta uroczystość będzie wielkim wydarzeniem, ponieważ nigdy jeszcze nie kanonizowano dwóch papieży w jednym dniu.

DANIEL BUKOWSKI

* * *

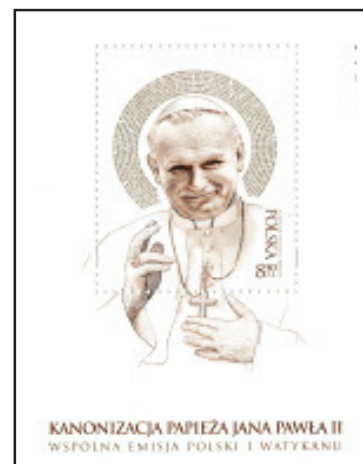
Uroczystość kanonizacji Jana Pawła II i Jana XXIII jest wielkim wyróżnieniem tych papieży. Jan Paweł II był pasterzem, który bardzo dbał o swoich wiernych. Potrafił wybaczać złe czyny, których niejeden człowiek innemu nie byłby w stanie wybaczyć. Był to człowiek bardzo cierpliwy, całe życie poświęcił modlitwie i Bogu. Wygłaszał piękne kazania dla wszystkich ludzi: młodych i starszych. Często spotykał się z ludźmi chorymi. Żył wielką nadzieją, że ludzie, którzy zeszli na złą drogę życia kiedyś się poprawią.

WERONIKA DYSARZ

Emisja znaczków pocztowych Polski i Watykanu z okazji kanonizacji Jana XXIII i Jana Pawła II

Archidiecezja Gdańska
PARAFIA RZYMSKOKATOLICKA
pw. św. Bartłomieja Apostoła
ul. Wolności 17
83-041 MIERZESZYN
tel. fax (0048) 58 682 81 78

Mierzeszyn - Watykan, 27 kwietnia 2014 roku

Jego Eminencja Ks. Kardynał STANISŁAW DZIWIŚ Arcybiskup Metropolita Krakowski

Eminencjo!

Dzień 27 kwietnia 2014 roku, to dzień kanonizacji naszego wielkiego Rodaka św. Papieża Jana Pawła II. Ze św. Janem Pawłem II tak mocno związało się Twoje życie. Ten historyczny dzień dla całego Kościoła Powszechnego jest także dniem Twoich jubileuszowych urodzin.

Z okazji tej pięknej rocznicy siedemdziesiątych piątych urodzin Księdza Kardynała składamy serdeczne życzenia.

Życzymy dużo błogosławieństwa Bożego w kontynuowaniu posługi biskupiej, będącej służbą Bogu, Kościołowi i człowiekowi. Niech dobre zdrowie, siły i wytrwałość będą nadal udziałem Waszej Eminencji, a wsparcie Matki Bożej Królowej Polski, św. Stanisława Biskupa Męczennika oraz św. Papieża Jana Pawła II będzie Ci pomocą we wszelkich działaniach i w każdym dniu.

Łącząc się duchowo i modlitewnie we wszystkich intencjach Księdza Kardynała pozostajemy z wyrazami głębokiego szacunku. Szczęść Boże!

**Ks. Andrzej Sowiński
i Parafianie Parafii św. Bartłomieja w Mierzeszynie**

**PROBOSZCZ
Parafii św. Bartłomieja Apostoła
w Mierzeszynie**

Ks. Andrzej Sowiński
ks. Andrzej Sowiński

**Biuro Pielgrzymkowe
Archidiecezji Gdańskiej
OREMUS**

83-010 Straszyn, ul. Poprzeczna 24
Tel. (+48 58) 682 89 89
Kom. 505 149 206
Faks (+48 58) 682 89 00
oremus@diecezjagdansk.pl
www.oremus.gda.pl

**PIELGRZYMKA Z PARAFII ŚW. BARTŁOMIEJA APOSTOŁA
W MIERZESZYNIE DO RZYMU
NA KANONIZACJĘ BŁOGOSŁAWIONYCH PAPIEŻY:
JANA XXIII i JANA PAWŁA II
24 – 30 kwietnia 2014 roku
koszt: 1.890 PLN**

Koszt obejmuje:

- przejazd autokarem (WC, video, klimatyzację, cafe-bar)
- noclegi w pokojach dwu lub trzy osobowych z łazienkami
- śniadania kontynentalne i obiadokolacje wg programu
- przewodnik w Rzymie
- opieka duszpasterza podczas całego wyjazdu
- ubezpieczenie KL i NNW

PROGRAM PIELGRZYMKI:

Czwartek, 24 kwietnia: wyjazd z Gdańska Zaspy o godz. 5.00, przejazd do Monachium na nocleg (bez kolacji);
Piątek, 25 kwietnia: śniadanie, następnie przejazd do Morlupo (okolice Rzymu) na obiadokolację i nocleg;
Sobota, 26 kwietnia: śniadanie, zwiedzanie Rzymu z przewodnikiem (m.in. Panteon, Fontanna di Trevi, Schody Hiszpańskie, Forum Romanum, Colosseum), powrót do hotelu na obiadokolację i „nocleg” (Morlupo);
Niedziela, 27 kwietnia: po odebraniu śniadania w formie prowiantu wyjazd do Watykanu. Uczestnictwo w uroczystościach kanonizacyjnych błogosławionych Jana XXIII i Jana Pawła II. Po południu w zależności od organizacji ruchu w mieście oraz czasu do dyspozycji spacer po Rzymie.
 Następnie powrót do hotelu na obiadokolację i nocleg (Morlupo);
Poniedziałek, 28 kwietnia: śniadanie, następnie zwiedzanie Rzymu z przewodnikiem (m.in. Bazylika św. Piotra, nawiedzenie grobów św. Jana XXIII i św. Jana Pawła II, Bazylika na Lateranie, Bazylika Matki Bożej Śnieżnej), powrót do hotelu na obiadokolację i nocleg (Morlupo);
Wtorek, 29 kwietnia: śniadanie, wyjazd z Morlupo przejazd do Monachium na nocleg (bez kolacji);
Środa, 30 kwietnia: śniadanie, wyjazd z Monachium do Polski, przyjazd do Gdańska w godzinach wieczornych.

Uwagi:

- uczestnicy powinni zaopatrzyć się w żywność na czas podróży
- wydatki programowe: bilety komunikacji miejskiej Rzymie, zestaw oprowadzania grupowego tour guide system uczestnik opłaca samodzielnie (wystarcza ok. 30 euro)
- zwiedzanie Rzymu dostosowane do programu oraz możliwości wynikających z obecności wielkiej ilości spodziewanych pielgrzymów
- napoje do obiadokolacji dodatkowo płatne
- dopłata do pokoju 1 osobowego – 20 euro za dobę
- ubezpieczenie nie obejmuje kosztów leczenia chorób przewlekłych.

Zebrań przedpielgrzymkowe odbędzie się w Niedzielę Palmową, 13 kwietnia 2014 roku bezpośrednio po Mszy świętej o godz. 11.00. Zbiórka w dniu wyjazdu, w czwartek, 24 kwietnia 2014 roku o godz. 4.45 w pobliżu kościoła Opatrzności Bożej w Gdańsku Zaspie (okolice szpitala).

PELLEGRINAGGIO POLONIA-ROMA Mierzeszyn - Roma

Domenica, 27 aprile 2014
CANONIZZAZIONE DEI PAPI
GIOVANNI XXIII e GIOVANNI PAOLO II

STRONA INTERNETOWA NASZEJ PARAFII: www.parafia.i3k.pl

NUMER KONTA PARAFIALNEGO Parafia św. Bartłomieja Apostoła w Mierzeszynie
PL34833500030303243720000001 Kod BIC/SWIFT: GBWCPLPP
Bank Spółdzielczy w Pruszczu Gdańskim Oddział Trąbki Wielkie

U ŚW. BARTŁOMIEJA W MIERZESZYNIE – Gazeta Parafii św. Bartłomieja Apostoła w Mierzeszynie.
Redaktor naczelny: ks. Andrzej Sowiński, zastępca red. naczelnego: Irena Krzemińska, red. techniczny: Franciszek Sowiński.
Wydawca: Parafia św. Bartłomieja Apostoła, ul. Wolności 17, 83-041 MIERZESZYN, tel. fax: (0048) 58 682 81 78,
e-mail: mierzeszyn@diecezja.gda.pl Cena: dobrowolna ofiara, liczymy także na sponsorów gazety.